

Глава VI

Нунцият остана в Търново.

Не само за два дена, две недели или два месеца. Доменик^и от Бриндизи остана в Търново цели две години.

Като ги плашеше с папата, чието благоволение вече смяташе за осигурено, Калоян искаше да накара ромеите да преклонят глава и да признаят за законно господството му. Освен това, искаше да чуе и техните условия. На каква цена биха го признали.

Но когато ромеите убиха вероломно Иванко, примамиха Сърбия на своя страна и подбудиха Волинския княз Роман да нападне куманските му съюзници в Молдава, Калоян разбра, че не може вече да се задоволява с леки нападения и грабежи, с дразнене и бавно разоряване на Византия. Ромеите заслужаваха един добър урок, който завинаги да им отнеме желанието да му правят такива плиткы измами.

Най-сетне те трябваше да разберат с кого си имат работа.

Той накара Хр^{тс} и Калоян да разалжат императорските войски с дръзки нападения изр^аМакедония и да ги отдалечат с изкусна бран чак към епирските и ел^идски планини.

И внезапно, не^ио^исакван от никого, връхлетя като хала връз могъщата Родопска крепост Констанца, превзе я и я срина до основи,

А след това, още по-неочаквано, настъпи към Черноморието.

Като стр^ихотни чудовища премгнаха огромните ми обсадни машини през равнините на Мизия и се спряха пред яките стени на Варна. След падането на Констанца, ромеите най-малко очакваха да ги нападне при древния Одесос. Обезумели от страх, те се скриха зад крепостните стени и с отчаяна съпротива се опитаха да спрат страшното нападение.

Но Калоян накара да дотъркалят при стените нова, огромна обсадна машина на колела, невиджана и нечувана. Тя беше висока